

Jimenas TEMPELUNDERVERK

Glenda Mendez de Lopez
(Baserat på en sann berättelse)

Jimena var nervös. Men hon visste att Herren skulle hjälpa henne.

Det här hände i Guatemala.

Jimena klev in i bilen och spände fast säkerhetsbältet. Hon och hennes föräldrar var på väg till templet. Det här var första gången hon skulle utföra tempeldop. Papi skulle döpa henne för några av deras förfäder. Jimena såg verkligen fram emot det!

Men sedan kom Jimena att tänka på något som fick henne att känna panik. "Papi", sa hon, "hur blir det med min pump?"

Jimena hade typ 1-diabetes. För att hålla sig frisk hade hon alltid på sig en liten apparat

som kallas insulinpump som hjälper till att kontrollera sockernivån i blodet. Om hon gick för länge utan att ha den på sig kände hon sig dålig.

"Låter de mig ha den på mig inne i templet?" frågade Jimena. Hennes hjärta slog snabbt. "Hur bli det när jag är nere i vattnet?"

"Det kommer att bli bra", sa pappa. "Du kan ha på dig pumpen tills du går ner i vattnet. Sedan kan Mamá hjälpa dig att sätta på den igen så fort du kommer upp."

Mamá nickade. "Och om du börjar må dåligt när du utför dop säger du bara till Papi och så

kan du sluta." Mamma kramade hennes hand. "Vi är med dig hela tiden."

"Okej", sa Jimena. Hon var fortfarande nervös. Men Mamá och Papi hade hjälpt henne att må lite bättre.

När de kom fram höll Jimena Mamá och Papi i händerna när de gick mot templets dörrar. Så fort Jimena kom in kände hon en varm, tröstande känsla. Hon visste att den Helige Anden talade om för henne att hennes himmelske Fader skulle hjälpa henne, trots att hon var nervös. Allt skulle bli bra, precis som Papi hade sagt.

Jimena bytte om till vita kläder. Sedan hjälpte mamma Jimena att ta av pumpen. "Det är bara för några minuter", sa Mamá. Hon gav Jimena en kram.

Jimena gick ner i vattnet. Papi väntade på henne. Han sträckte ut handen och hjälpte henne ner för trapporna.

Papi sa dopbönen och doppade Jimena under vattnet. När Jimena kom upp igen log hon. Sedan gjorde de några dop till.

"Är du okej?" viskade Papi i hennes öra.

"Ja!", sa Jimena.

Papi döpte henne för några fler personer. "Kan du göra fler?" frågade han igen.

"Ja!", sa Jimena.

Efter sista dopet hjälpte mamma Jimena att ta på sig pumpen och kontrollera Jimenas blodsocker. Mamá log. Det var normalt! Det var som om Jimena inte hade tagit av pumpen alls.

Sedan gick de in i ett mindre rum. Papi lade händerna på Jimenas huvud. Han konfirmerade henne som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för de personer som hade dött, som hon hade döpts för. Nu kunde hennes förfäder välja att gå med i Jesu Kristi kyrka!

På hemaftonen veckan därpå pratade Jimena och hennes föräldrar om tempelresan. "Templet är Herrens hus", sa Papi. "När vi åker dit kan vi få se underverk i våra liv."

"Vilka slags underverk?" frågade Jimenas lillebror Pablo.

"Jag var nervös för att ta av mig insulinpumpen när jag skulle gå ner i vattnet", sa Jimena. "Men medan jag höll på med dopen kände jag mig inte dålig alls. Det var ett underverk!" Jimena log. "Och fastän jag var rädd hjälpte den Helige Anden mig att känna mig lugn. Det var också ett underverk." ●

ILLUSTRATIONER: ALYSSA PETERSEN

När har den Helige Anden hjälpt dig att vara lugn?